

Núm. 633 - Maig de 2021

VACARISSES

balcó de Montserrat
edició digital

Per una comunitat de fe i amor, oberta a tots, acollidora i fraternal

SUMARI

Pòrtic	3
L'Evangeli pam a pam	4
La cuina de Ca la Quima	6
Campanades	7
Pensaments caçats al vol	10
Dites populars	11
Racó de la poesia	12
Vacarisses, balcó de Montserrat	13
Des de Viladecavalls	24
Dels diaris	26
Indrets propers	30
Col·laboracions	38

Vacarisses, balcó de Montserrat

Edita: Parròquia de Vacarisses

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 15 - 📞 0034938359102

08233 Vacarisses (Catalunya)

vacarissesbalcomontserrat@gmail.com

<http://issuu.com/search?q=balcomontserrat>

Director: Sebastià Codina

Redacció, Coordinació i Maquetació:

Jordi Badia, Josep Graells,

Jaume Pintó i Josep Torras

Dipòsit Legal: B 9241-2014
(de la versió digital)

Foto de la capçalera de la portada: Isabel Roumens

ESGLÉSIA DE VACARISSES

HORARI DE MISSES

Dissabtes: 8,00 del vespre

Diumenges. 2/4 d'11 del matí

El passat dia 14 de març ens van deixar la nostra veïna

Mercè Tey Galí (n. 1936)

el dia 30 de març el nostre veí

Josep Frago Pérez (n. 1936)

i el dia 21 d'abril la nostra veïna

Angelina Ter Vila (n. 1925)

Descansin en Pau

La revista "Vacarisses, balcó de Montserrat" i en particular la Direcció i l'equip de redacció, coordinació i maquetació, no es fan responsables del contingut dels articles dels seus col·laboradors.

ANEU A LA WEB

ENVIEU-NOS UN CORREU

L'agulleta de les Vendranes

ROQUES i AGULLES MONOLÍTIQUES PROPERES A LA VILA DE VACARISSES

En el núm. 541 del longeu i savi Vacarisses, balcó de Montserrat de setembre de 2013, exemplar encara imprès en paper, els qui signem el present article vam col·laborar amb un curt text titulat **“Roques i agulles de Vacarisses”**, en el què vam descriure tres monòlits disseminats pel municipi de Vacarisses. Potser hauria estat més acurat puntualitzar que es tractaven d'unes entitats rocoses en principi poc conegudes i properes a la vila de Vacarisses, ja que el terme municipal és força ampli i a la serra de l'Obac es troben grans i destacats monòlits tals com el perenne Paller de tot l'Any, l'enorme agullot Salvatge a mode de contrafort de la colossal roca Salvatge, l'isolat i vermellós turó Roig de Vacarisses, les difícils i esquerpes roca Simbòlica i agulleta de la cova Foradada, la contundent agulla de l'Os, la bonica i montserratina agulleta dels Vegetarians o bé l'icònic Queixal de Porc, compartit amb el terme municipal de Terrassa. Pel cantó del massís de Sant Salvador de les Espases també treuen el cap diversos elements monolítics menys atractius i vistosos però també a tenir en compte, tals com les salvatges roques de l'Afrau o la peculiar i encimbellada Cantimplora de l'Afrau.

Vuit anys després, creiem convenient fer una actualització de la descripció dels monòlits més propers a la població de Vacarisses i que pertanyen a la serra de l'Obac, ja que des de l'any 2013 hi ha constància de diverses novetats interessants que afecten a aquests elements rocosos, molt més dinàmics del que es pugui pensar i que engalanen discretament el paisatge natural. En concret parlem d'una desaparició, un canvi vegetal, un recordatori, un rescat de l'oblit i una nova troballa. Totes elles, això sí, comparteixen el fet de ser unes singularitats geològiques naturals del bell, únic i extens terme municipal vacarissenc.

- 1) **Agulla de la carena de la Torrota de Vacarisses** (una desaparició): aquesta petita agulleta, rodejada de pins i situada al bell mig de la carena que de la Torrota de Vacarisses s'enfila vers l'est, simplement ha desaparegut. L'agulla es trobava just al costat del camí, concretament més amunt d'un coll rocós on hi ha una torre elèctrica. Es pujava fàcilment pel cantó est (2m. IIº) i tenia un cim estret i planer. Per raons desconegudes, l'agulla es va literalment enderrocar (se suposa que per causes naturals) cap al

nord-oest i va caure carena avall. Actualment es pot apreciar en el punt on hi havia la seva base una ferida en forma de terra remoguda i blocs residuals, mentre que al vessant nord-oest de la carena encara es poden veure les restes rocoses de l'agulla i les ferides que van ocasionar en diversos arbres al rodolar cap avall. Malauradament, no és la primera vegada que desapareix un monòlit vacarissenc (veure el núm. 562 del Vacarisses, balcó de Montserrat de juny de 2015, que tracta detalladament l'ensulsiada del Merlet de l'Os) i molt menys del massís de Sant Llorenç del Munt i la serra de l'Obac en general.

Desgraciadament, la naturalesa geològica d'aquest sistema muntanyenc el condemna a una erosió general inevitable. És per això que, tristament, amb tota seguretat no serà l'única desaparició monolítica que s'hagi de lamentar. Ens quedarà per sempre el testimoni de la seva existència gràcies a les fotografies i a les descripcions divulgades.

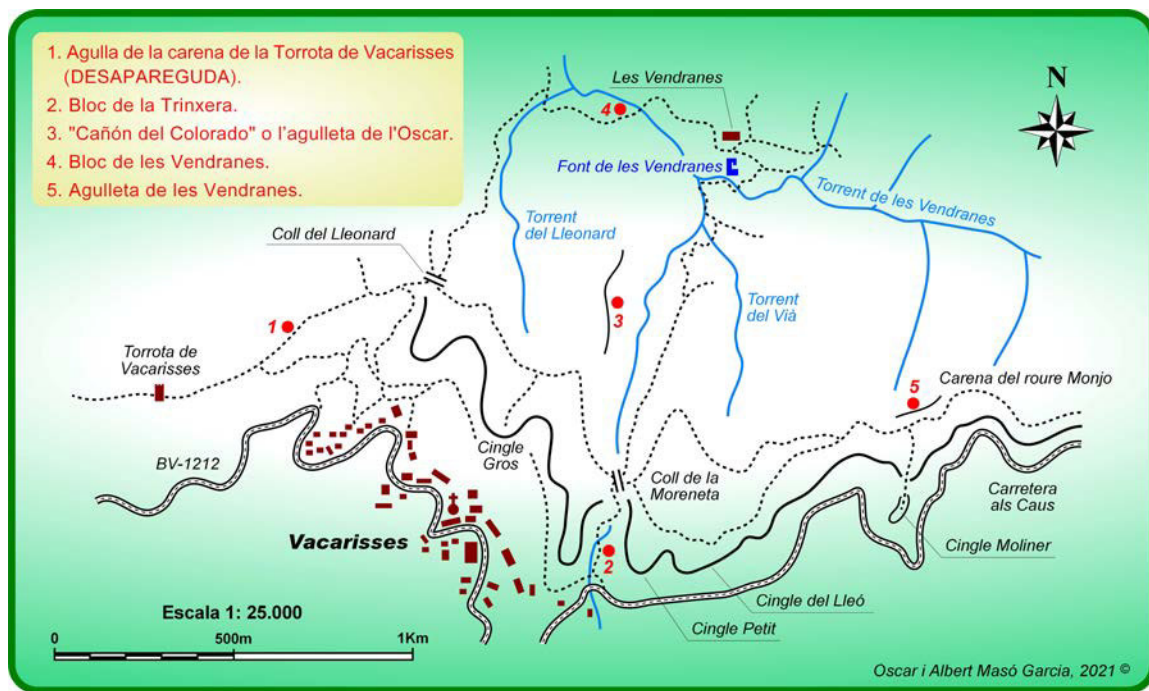
- 2) **Bloc de la Trinxera** (un canvi vegetal): Petit bloc de conglomerat fi situat enmig del torrent que davalla del coll de la Moreneta en direcció sud. Accés evident des de la carretera que va cap als Caus i seguint el camí que du a l'esmentat coll de la Moreneta. L'any 2013 comentàvem: “Un bon pi ajuda a vèncer el desplomet del coll (2m. II°)”. Doncs aquest pi va ser tallat i ara és més complicat d'ascendir. Tot i això, el que queda d'ell encara ens ajudarà a pujar, ja que podem posar-nos al damunt del que queda del seu tronc i superar un pas on preval l'enginy a la força i que permet assolir la rampa ajaguda que du a l'ampli cim (2,5m. III⁺). Primera ascensió coneguda: Òscar Masó Garcia el dia 7-5-2005.
- 3) **“Cañón del Colorado” o l'agulleta de l'Òscar** (un recordatori): Aquest bonic monòlit no ha patit cap variació, per la qual cosa únicament tornem a descriure les seves característiques. Es tracta d'una agulla compacta i de difícil accés situada a mig aire de l'escarpat vessant oriental de la carena que es desplega al nord del coll de la Moreneta. Per accedir-hi cal davallar directament des del cim de la carena, amb precaució, fins ensopegar amb l'agulla amb intuïció. Un pas de *ramonagge* ens du al pelat cim (2,5m. III°). Primera ascensió coneguda: Daniel Ramírez i amics a mitjan anys 1980. Rebatejada per Amadeu Pagès el 3-7-2005 per dedicar-la a l'Òscar Masó, que li havia comunicat la sospita que podia existir una agulla en aquell vessant.

L'eixerida i allunyada agulla del “Cañón del Colorado” o de l'Òscar, descoberta per l'apreciat meteoròleg Daniel Ramírez i amics.

COL·LABORACIONS

- 4) **Bloc de les Vendranes** (un rescat de l'oblit): Es tracta d'un bloc fosc de roca grane-lluda i compacta situat just sota d'un bonic salt que forma el torrent de les Vendranes, proper a la masia del mateix nom i al nord del camí per on discorre la marxa de resistència Matagalls-Montserrat. Per accedir-hi cal fer una davallada relliscosa. Vam visitar i ascendir aquest bloc el dia 3-8-2000 tot fent l'ajaguda i fàcil via normal (3m. IIº) així com diverses vies de bloc curtes per tots els seus vessants. Pot haver aigua en alguns dels vessants del bloc.
- 5) **Agulleta de les Vendranes** (una nova troballa): Preciosa agulla de roca conglomerada fina i molt descomposta, rabassuda i esquerpa des del seu peu però molt propera a un petit cingle, des del qual s'accedeix al cim tot efectuant una passa senzilla però prenent precaucions (3m. IIº). Per accedir-hi cal partir de la cruïlla de la pista de terra que recorre la carena dels cims més alts dels cingles de Vacarisses amb el corriol que du al cingle Moliner (carena del Roure Monjo, segons la cartografia). Des d'aquesta cruïlla, recorrem la pista cap a l'est i aviat la deixem tot introduint-nos al bosc situat al nord, poc embrossat, fins que trobem el cingle i l'agulla, força propera a la petita paret de la qual s'ha separat. Descoberta per David Hernández l'any 2016.

Cartografia: "Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Parc Natural". Escala 1:25.000
Editorial Alpina. Granollers, anys 2021-2022

Text, mapa, croquis i fotos: *Òscar i Albert Masó Garcia*

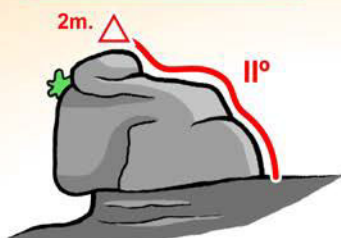

ROQUES I AGULLES MONOLÍTIQUES PROPERES A LA POBLACIÓ DE VACARISSES I UBICADES A LA SERRA DE L'OBAC

1. AGULLA de la CARENA de la
TORROTA de VACARISSES (S.E.)

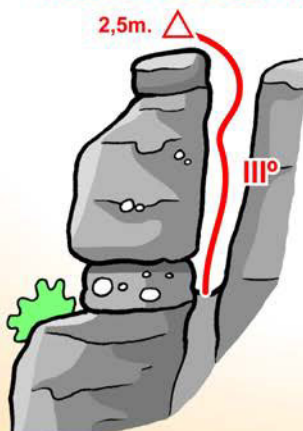
DESAPAREGUDA

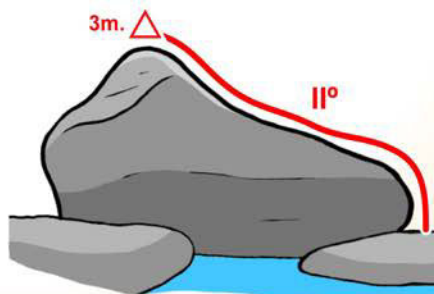
2. BLOC de la TRINXERA (N.W.)

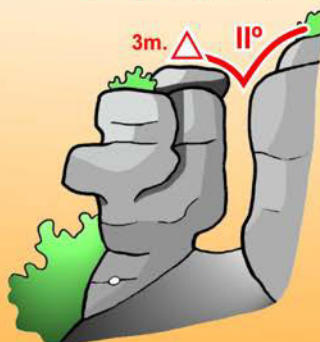
3. "CAÑÓN del COLORADO" o
l'AGULLETA de L'ÒSCAR (N.)

4. BLOC DE LES VENDRANES (E.)

5. AGULLETA DE LES
VENDRANES (S.W.)

Oscar i Albert Masó Garcia, 2021 ©

